

сж въ природата. Тя не изключва човѣка отъ себе си, на каквато възраст и да е той. Обаче, грѣхътъ, злото, нещастията сж послѣдствия на неправилния, на неразумния човѣшки животъ. Тѣзи нѣща сж извънъ Божествения животъ, извънъ природата. Следователно, всичко нечисто, всичко глупаво и неразумно е извънъ Бога, извънъ живата природа. Така е за всѣки, който разбира нѣщата правилно; който не ги разбира, той ще живѣе въ заблуждения, докато нѣкога ги разбере. Грѣхътъ носи смъртъ. Следователно, всѣко нѣщо, което носи смъртъ, е извънъ Бога. Всѣко нѣщо, което носи безсмъртие, живѣе въ Бога. Единственото реално нѣщо въ живота е любовта. Всѣко нѣщо извънъ любовта не може да живѣе въ Бога. Отнемете любовта отъ кое и да е живо същество, то веднага ще престане да живѣе. То веднага ще изчезне, ще се разруши, ще се разпадне.

И тъй, ако човѣкъ може да разбере сжщината на новитѣ идеи и ги приложи въ живота си, въ него ще настане голѣмъ превратъ, коренна промѣна. Той ще се намѣри въ положението на човѣкъ, лежалъ отъ тежка болестъ, но изведнѣжъ оздравѣлъ. Докато изворитѣ на неговия животъ сж били прекжснати, той е билъ боленъ. Щомъ изворитѣ на живота му отново бликнатъ, той вече е здравъ човѣкъ. Ако не дойде нѣкой човѣкъ отвънъ, да свѣрже болния съ изворитѣ на живота, съ изворитѣ на любовта, той не може да оздравѣе. Какъвъ трѣбва да бжде този човѣкъ? Той трѣбва да бжде свѣрзанъ съ любовта, съ живота. Никой другъ не може да помогне на болния. Ако болниятъ не може да възстанови връзката си съ любовта, съ живота, неговата пѣсенъ е вече изпѣта. Той трѣбва да заине за другия свѣтъ, т. е. да напусне земята. Следъ всичко това ще разправятъ, че еди-кой си човѣкъ умрѣлъ, отишълъ при Бога. Ние казваме, че той е отишълъ нѣкъжде, но въпросъ е, дали е отишълъ при Бога. Може ли празната каса да отиде при господаря си? Касата отива при господаря си, само когато е пълна. Само онзи човѣкъ може да отиде при Бога, който се е отказалъ отъ всички свои слабости и грѣхове, който се е свѣрзалъ съ разумната природа, който е възстановилъ течението на изворитѣ на любовта въ себе си. За този човѣкъ казваме, че заминава, че се освобождава, а не умира. Всѣки другъ, който се отдѣля отъ тѣлото си и носи съ себе си своитѣ грѣхове и престѣпления, той не се освобождава, но умира. Той се освобождава само отъ болкитѣ на физическото тѣло, но не и отъ своитѣ грѣхове,